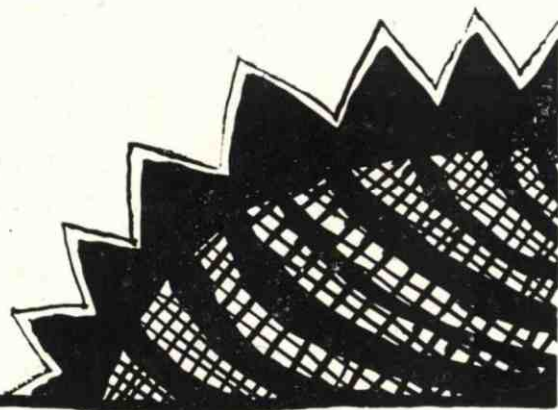
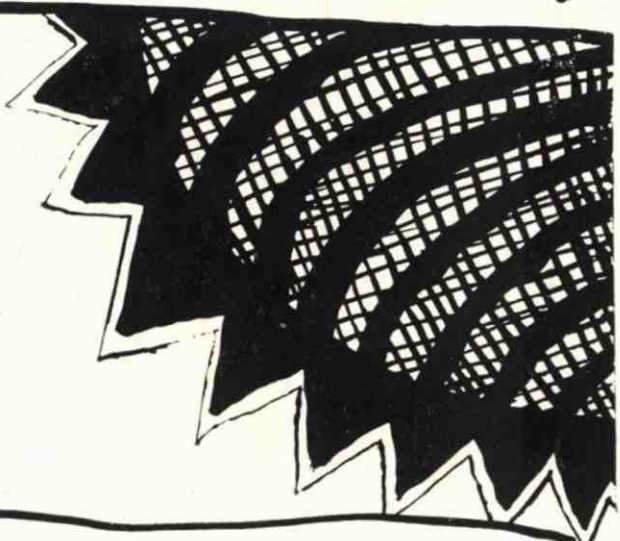

SEZON 1988/9

MACHINA TEATRALNA

TEATR im. J. OSTERWY w GORZOWIE WLKP.

WYDAWCA PROGRAMU =

TEATR im. J. OSTROWY

W GORZOWIE WLKp.

REDAKCJA PROGRAMU =

WŁODZIMIERZ FELENCZAK

REDAKCJA
TECHNICZNA

LECHOŚKAW
MAZURKIEWICZ

OPRACOWANIE
GRAFICZNE

KRZYSZTOF
KAIN
MAY

GORZOWSKA DRUKARNIA
AKCYDENSOWA
DRUK

CHCESZ NAM COŚ POWIEDZIEĆ PRZEKAZAĆ
PODAROWAĆ NAPISZ DO NAS !!!!!!!

ADRES AUTORA:

MAURICE YENDT

THÉÂTRE

DES

JEUNES

ANNÉES

23 RUE DE LA BOURGOGNE

69009 LYON

FRANCE

ADRES REZYSERA:

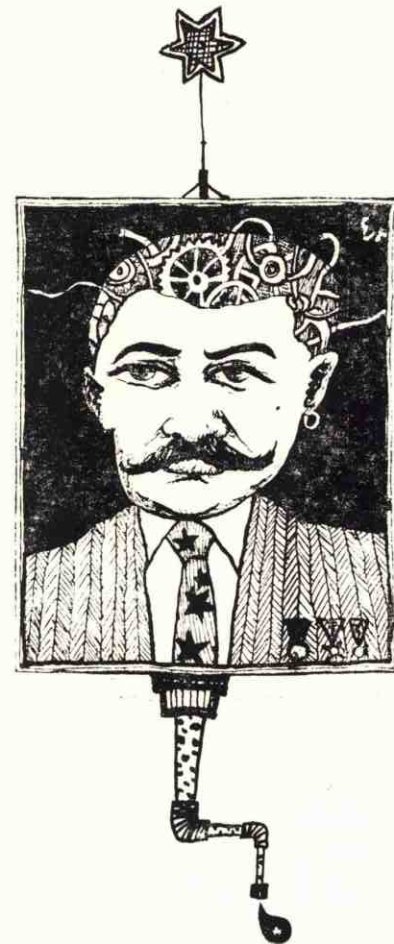
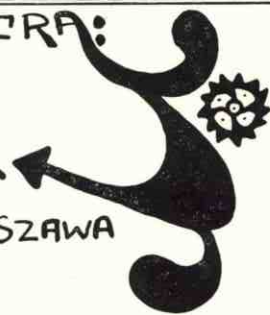
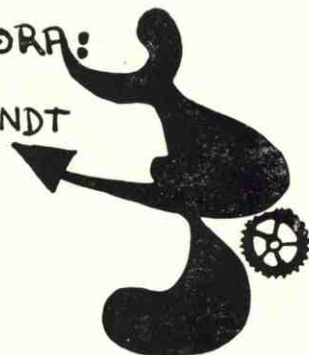
WŁODZIMIERZ

FELENCZAK

02-114 WARSZAWA

ULICA

WIŚLICKA 7m 13

WYDAWCA PROGRAMU =

TEATR im. J. OSTERWY

W GORZOWIE WLKp.

REDAKCJA PROGRAMU =

WŁODZIMIERZ FEKENCZAK

REDAKCJA
TECHNICZNA

LECHOSKAW

MAZURKIEWICZ

OPRACOWANIE
GRAFICZNE

KRZYSZTOF

KAIN
MAY

GORZOWSKA DRUKARNIA

AKCYDENSOWA

DRUK

CHCESZ NAM COŚ POWIEDZIEĆ PRZEKAZAĆ
PODAROWAĆ NAPISZ DO NAS !!!!!!!!!

ADRES AUTO

MAURICE YE

THÉÂTRE

DES

JEUNES

ANNÉES

23 RUE DE L

69009 L

FRANCE

ADRES REZ

WŁODZIMI

FEKENCZ

02-114

ULICA

WIŚLIC

Zastępca dyrektora:
HENRYK POLICHNOWSKI

Specjalista konsultant pracowni teatralnych:
MICHAŁ PUKLICZ

Kierownicy pracowni:
plastycznej ALEKSANDER KOWALCZYK
krawieckiej URSZULA CICHOCKA-JAMROZ
elektrycznej BOGDAN GIŻYCKI
fryzjersko-perukarskiej ALFREDA NOWAK
brygadier sceny
MIECZYŚLAW ADAMKIEWICZ
garderobiana EUGENIA ADAMKIEWICZ
rekwizytorka KATARZYNA JONIEC

Bilety indywidualne i zbiorowe, organiza-
cja uroczystości i akademii dla zakładów
pracy i instytucji w Biurze Obsługi Widzów.

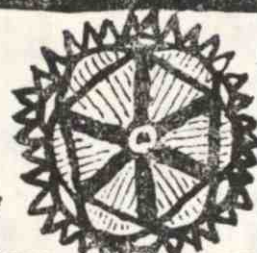
Kierownik Biura — LIDIA PAUKSZTO

Kasa Teatru czynna codziennie oprócz
poniedziałków w godz. od 10.00 do 14.00
oraz na godzinę przed rozpoczęciem
spektaklu.

Biuro Obsługi Widzów i Kasa Teatru
— telefon 225-16 —

nakład 3.000 egz. zam. 318 01. 89 - M7/36

MAURICE YENDT
MACHINA TEATRALNA
(LA MACHINE À THÉÂTRE)

Przekład: Witold Kalinowski

Reżyseria: Włodzimierz Fełenczak

Scenografia: Krzysztof Kain May

Muzyka: Stanisław Nakielski

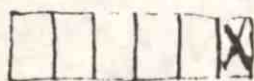
Współpraca nad ruchem: Andrzej Komorowski

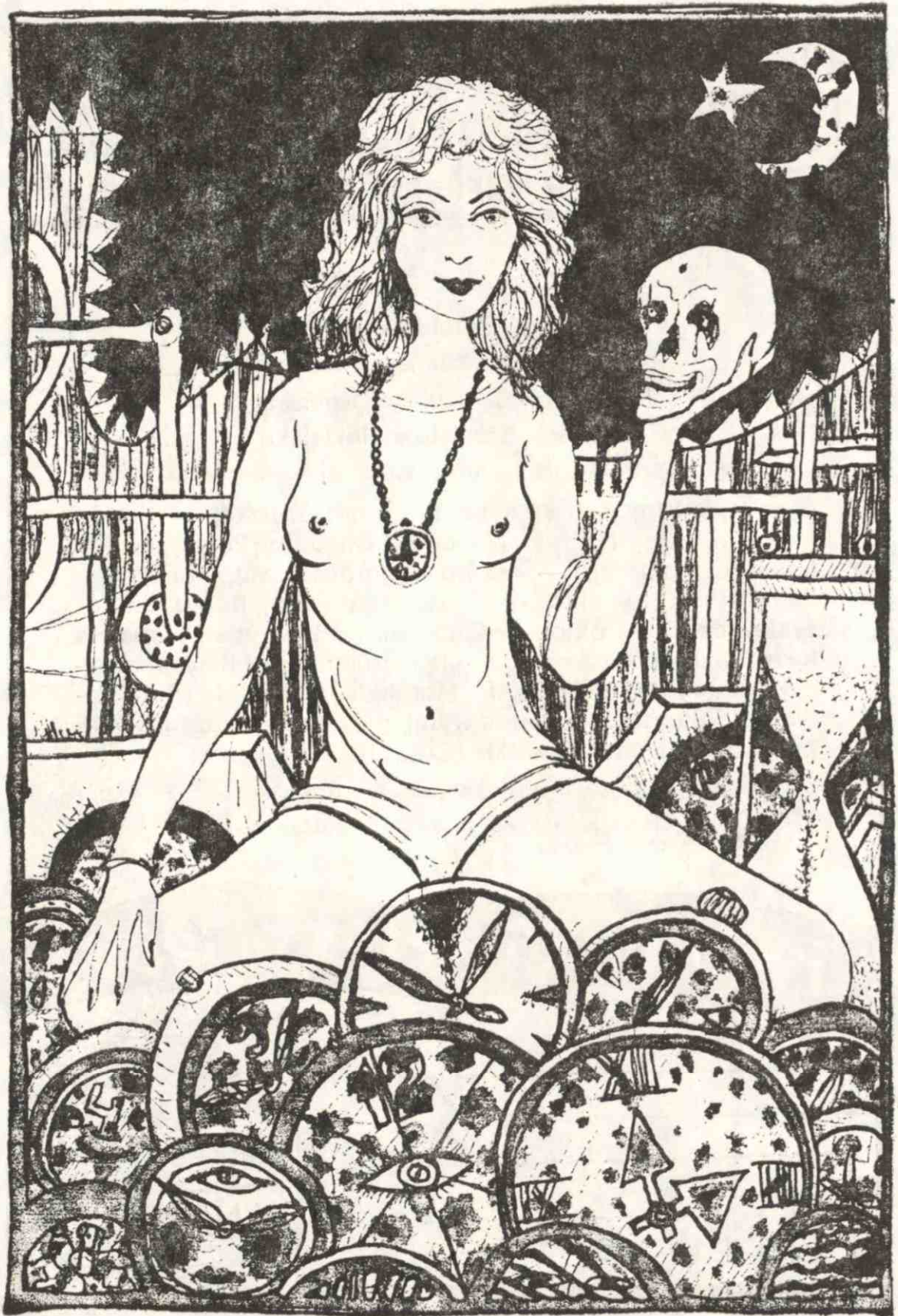
Grają: **Wojciech Deneka** (Il Signor Frascati — dyrektor małej trupy teatralnej), **Dariusz Chodała** (Pajac), **Teresa Lisowska** (aktorka — wielka zegarmistrzyni), **Marek Pudętko** (Pierwszy aktor — doktor teatralny), **Beata Chorążykiewicz** (drugi aktor — Człowiek na księżycu), **Mirosław Rostkowski** (Wynalazca — konstruktor maszyny teatralnej), **Henryk Wójcikowski**, **Marek Łyczkowski** (Automatyczne automaty z metalowymi głowami), **Grażyna Sulikowska**, **Ludwina Nowicka** (Clowni).

Asystent reżysera: Ludwina Nowicka

Inspicjent: Irena Jasińska-Baniukiewicz

PREMIERA → LUTY 1989

MAURICE YENDT (urodzony 15.12.1937 r.)

Znany francuski dramaturg i reżyser. Współdyrektor Teatru Młodych Lat, Narodowego Centrum Dramatycznego w Lyonie. Organizator i dyrektor artystyczny jednego z najważniejszych na świecie festiwału teatru dla młodych widzów RITEJ, wiceprezes Francuskiego Ośrodka ASSITEJ. Pisze sztuki własne takie jak „Machina Teatralna”, „Muzycy”, „Lwy na piasku” lub opracowuje klasyczne lub współczesne bajki, „Sinobrody”, „Cesarski słowik”, „Król Clown”.

Prapremiera Machiny teatralnej w reżyserii autora odbyła się 23 lutego 1970 r. w Lyonie.

TEATR ROBIO LUDZIE LUDZCY

PAUL DIDIER

UCZEŃ

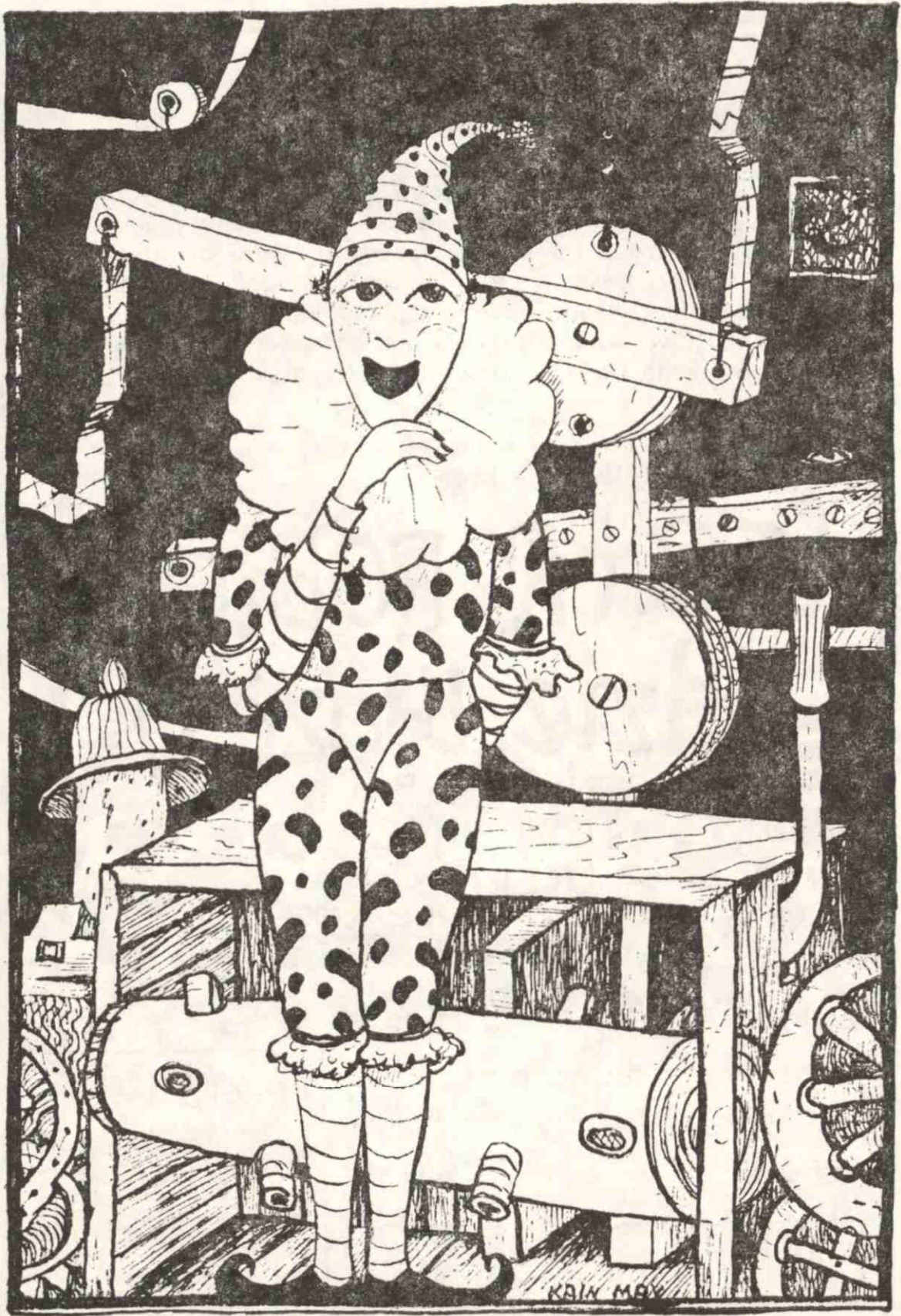
OSIEM I POK ROKU

7 9 6 4

X				
---	--	--	--	--

DO NAUCZYCIELI MAURICE YENDT

„... Mamy jako artyści wiele powodów do obaw przed polityką artystyczną wprowadzoną w życie tylko przez system szkolny i wobec tego zależną od złudnej koncepcji roli szkoły w naszym społeczeństwie. Przecież wiemy, że szkoła nie odgrywa już w kulturze tej zasadniczej roli, którą dawniej, słusznie czy nieślusnie jej przypisywaliśmy.

Z każdym dniem utwierdził się w przekonaniu, że „zboczenie pedagogiczne” jest nieustannie źródłem zwyrodnienia artystycznych zamierzeń, które bardzo rzadko są akceptowane po prostu jako takie — jako wydarzenia pozaszkolne, posiadające swój własny, odrębny cel. Wiemy, jaką groźną mocą banalizowania twórczości artystycznej dysponuje szkoła, która jest do głębi podległa normom i która narzuca twórczym wysiłkom artystów obszary kontroli i przymusu sprzeczne z ich rozwojem, a więc także przeciwstawiające się ich istnieniu. Szkoła, w której zbyt często jeszcze miesza się „równe możliwości dla wszystkich” z „obowiązkiem” i w której zawsze chce się przyjąć do wiadomości, że obowiązkowa wizyta w teatrze jest tak samo nie do przyjęcia jak obowiązkowa ekspresja. Z drugiej strony, cóż powiedzieć o realizacji teatr — szkoła istniejącej w ramach ślepej instytucji szkolnej, która faworyzuje od kilku lat rozpowszechnianie spektakli rekomendowanych jej pośrednio zamiast postawić sobie pilne, podstawowe zadania nauczania dzieci i młodzieży poprostu słuchania i oglądania spektakli żywych, co oznacza odkrycie przez młodych przestrzeni oporu przeciw totalnej zaborczości przemysłu audiowizualnego...”

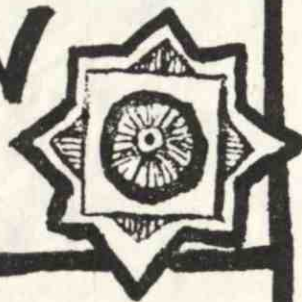
z artykułu „O Doskolaryzację” stosunków teatr — szkoła
druk „Numero” nr 6/1984

DO RODZICÓW

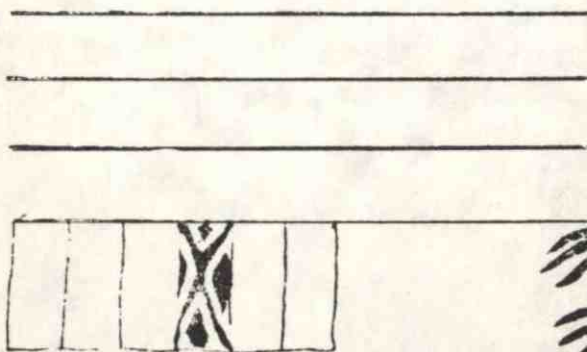
MAURICE YENDÉ

„... W świecie „mutantów”, w którym jedynka ludzka zamyka się w ścianach obrazów elektronicznych, teatr reprezentuje inną przestrzeń. Przeszłość wrażliwości i wolności jednostki. Stanowi i będzie nadal stanowić coraz bardziej niezbędną wysepkę oporu przed agresją kulturową standaryzacji, uniformizacji mowy i ubożeniem form artystycznych. Specyfika sztuki żywej, jej zdolności do odnawiania się i jej symboliczna funkcja oznajmiania współczesnemu światu z niezrównaną siłą o jego intymnych niepokojach czynią ją niezastąpioną. Jej istnienie i rozwój, szczególnie w części przeznaczony dla młodych widzów, stanowią bardziej niż kiedykolwiek fundamentalne osiągnięcie społeczeństwa i cywilizacji.

Lecz walka o przeżycie i rozwój teatru jest nadal trudna. Ideologiczne cele audiowizualnego imperializmu i demagogia środków używanych dla przyciągnięcia publiczności są niezwykle groźne. Walka o wzrost wpływów sztuki teatru jest nierówna i nie może jej wygrać, zwłaszcza, gdy idzie o młodych, teatr pozbawiony nowych wymagań i ambicji...”

z artykułu: „Pisanie sztuk teatralnych dla młodych widzów”.

DO ARTYSTÓW TEATRU

"musimy poprzez teatr obudzić
dziecięcą inteligencję
w sposób zrozumiały
dla dziecka,
postępując się
językiem
poezji."

--	--	--	--	--	--

DZIECIOM

(MAURICE YENDT → MACHINA TEATRALNA)

WIELKA ZEGARMISTRZYNI:

Wciąż czegoś jest odrobinę za mało, czegoś odrobinę za dużo — i oczka ześlizgują się z drutów...

CZŁOWIEK — NA — KSIĘŻYCU:

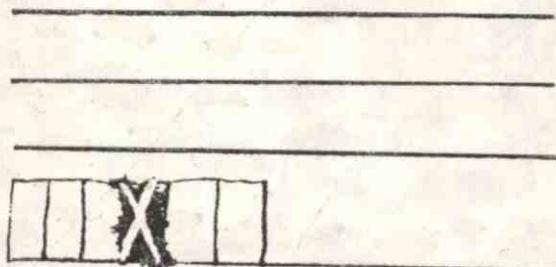
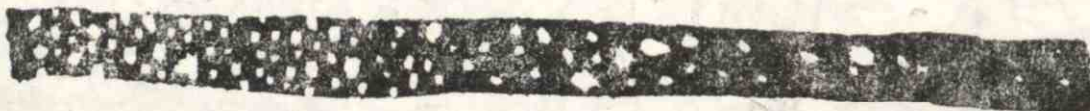
Ten drobiazg, który wymyka się wszelkim kalkulacjom... Przecież dobrze wiesz, że nie można zrobić maszyny do marzenia...

WYNALAZCA:

Ale postęp nie zna granic, Panie Człowieku — na — księżycu. I musimy wciąż szukać, znajdować, odkrywać... Pan jest przecież największym z uczo-nych... Pańska praca sięga aż po najdalsze gwiazdy... Pan nie ma prawa mówić, że to niemożliwe, że nigdy, nigdy nie zdołamy zbudować maszyny do marzenia...

CZŁOWIEK — NA — KSIĘŻYCU:

Nie wiem, czy to rzeczywiście nigdy nie będzie możliwe... Ale sądzę — i mam nadzieję! — że zawsze będzie czegoś odrobinę za mało, albo czegoś odrobinę za dużo, i że to małe coś popłucze druty Wielkiej Zegarmistrzyni, ilekroć będzie chciała zrobić maszynę do marzenia...

DZIŚ → CIOM

(MAURICE YENDT → MACHINA TEATRALNA - DOKONCZENIE)

DOTTORE:

Odrobinę za mało,
Odrobinę za dużo — drobiazg, dzięki któremu jednak możemy żyć trochę pełniej...

WIELKA ZEGARMISTRZYNI:

I który pozwala nam sięgać poza najdalszą gwiazdę...

FRASCATI:

Który pozwala nam śpiewać i tańczyć ze wszystkimi Pajacami.

PAJAC:

Odrobinę za mało, odrobinę za dużo — coś, co sprawia, że nigdy będziemy automatycznymi automatami o stalowych głowach...

FRASCATI:

Wszystko to było przygodą teatralną panie Wynalazco...

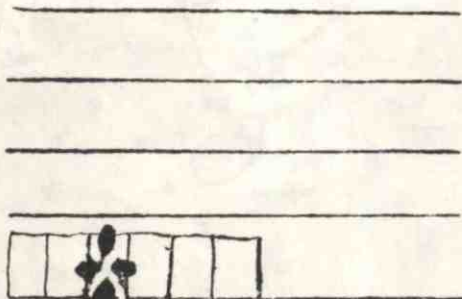
PAJAC:

I zawsze będzie jakaś machina teatralna, która pomoże nam marzyć...

FRASCATI:

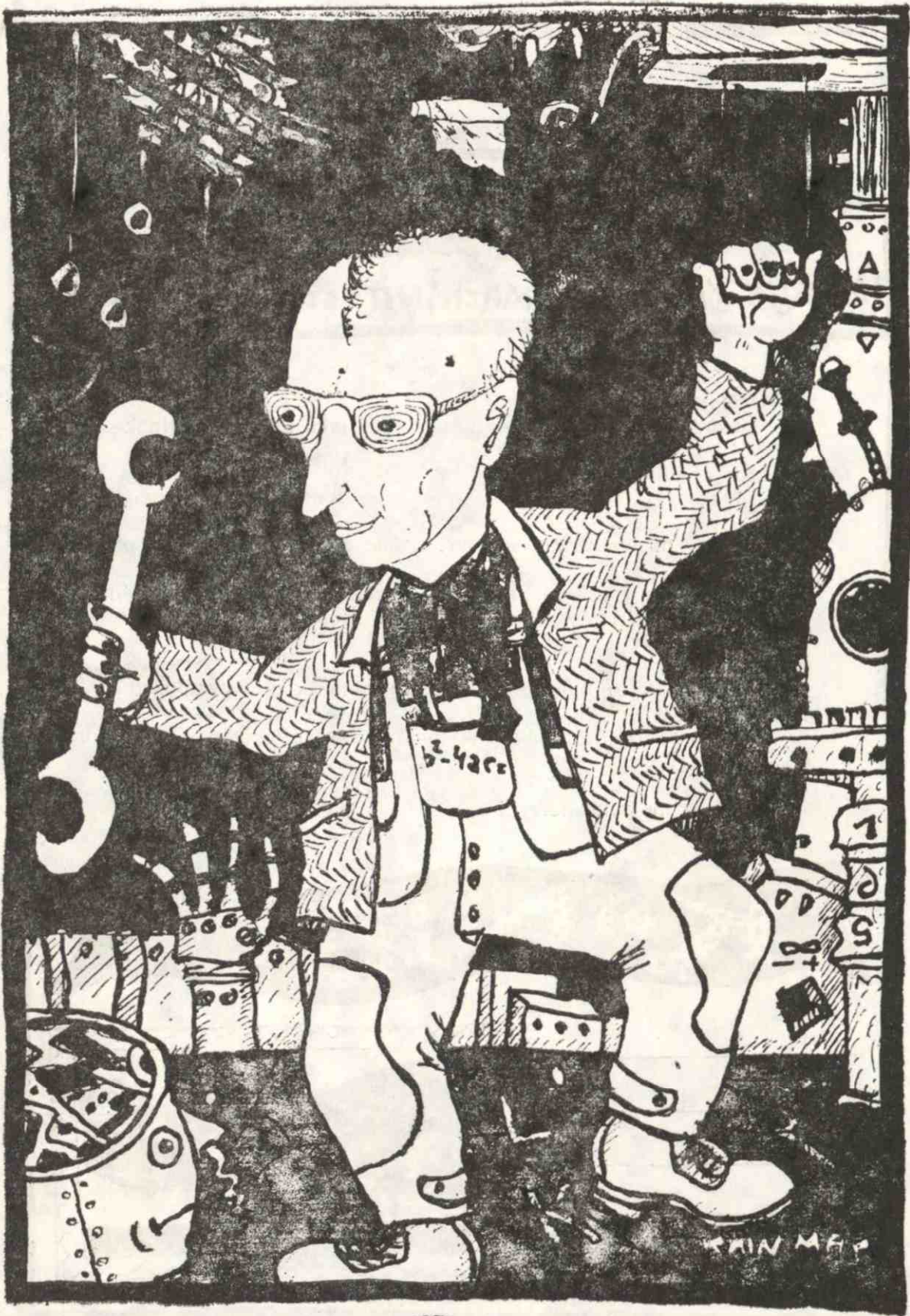
Może mi pan wierzyć!

KONIEC

KAIN

MAY

Bezzel's

